

1. ΚΕΙΜΕΝΟ

Στρατής Δούκας: *Ιστορία ενός αιχμαλώτου*

(Νεοελληνική Λογοτεχνία Κατευθύνσεων Γ΄ Λυκείου, σσ. 181)

2. ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Στοιχεία που αφορούν στο συγγραφέα, λογοτεχνικό περιβάλλον και λοιπά γραμματολογικά στοιχεία:

1. Το έργο ορισμένων συγγραφέων της γενιάς του '30 παρουσιάζει έντονο λυρισμό και έχει συγκινησιακό υπόβαθρο¹. Παρατηρούνται ανάλογα χαρακτηριστικά στη γραφή του Στρατή Δούκα;
2. Ο Στρατής Δούκας επιχείρησε - σύμφωνα με δική του ομολογία² - να δέσει οργανικά στο έργο του τη λογοτεχνία με τη λαϊκή της αφετηρία. Πέτυχε ο συγγραφέας το στόχο του στο συγκεκριμένο αφήγημα και πώς;
3. Ποια γνωρίσματα της γραφής του Στρατή Δούκα προκύπτουν από την *Ιστορία ενός αιχμαλώτου*;

Α΄ Διδακτική ενότητα

(«Στην καταστροφή της Σμύρνης ... κι ένα μικρό παιδάκι μας έπιανε»)

2.1. Δομή του κειμένου, επαλήθευση ή διάψευση μιας κρίσης με βάση το κείμενο, εκφραστικά μέσα και τρόποι του κειμένου (υφολογική διερεύνηση, αφηγηματικές λειτουργίες, επιλογές του δημιουργού σε διάφορα επίπεδα γλωσσικής ανάλυσης):

1. Πώς μεταμορφώνει ο συγγραφέας το ατομικό βίωμα σε συλλογικό; Να δικαιολογήσετε την απάντησή σας.
2. Με ποια μέσα επιτυγχάνεται ο λιτός και πυκνός λόγος στο αφήγημα και ποιο είναι το αισθητικό αποτέλεσμα που δημιουργείται³;
3. Ο αναγνώστης γνωρίζει ότι οι περιπέτειες του αφηγητή έχουν αίσιο τέλος.
α) Πώς τον επηρεάζει αυτό το δεδομένο;

---

¹ Βλ. το απόσπασμα «Η μυστική παπαρούνα» από το μυθιστόρημα του Στράτη Μυριβήλη *Η ζωή εν τάφω* στα Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας της Α΄ Λυκείου.

² Κόρφης Τ., *Ματιές στη λογοτεχνία του Μεσοπολέμου*, εκδ. Πρόσπερος, Αθήνα 1991, σ. 152.

³ Να λάβετε υπόψη την απουσία σχολίων και αναλύσεων στο κείμενο.

- β) Ποια χαρακτηριστικά της αφήγησης δημιουργούν αγωνία στον αναγνώστη;
4. Στην αφήγηση χρησιμοποιείται το πρώτο ενικό και πληθυντικό πρόσωπο. Ποια είναι η λειτουργία αυτής της επιλογής στο κείμενο;

2.2. Σχολιασμός ή σύντομη ανάπτυξη χωρίων του κειμένου:

1. Πώς χαρακτηρίζετε τη στάση του Τούρκου ιερωμένου απέναντι στους αιχμαλώτους; Να τη συγκρίνετε μ' εκείνη του Χαβούζη.
2. Να σχολιάσετε τη σχέση δημίου - θύματος (αιχμαλώτου) στην ενότητα.
3. Ποια είναι η στάση του αφηγητή απέναντι στο τουρκικό στοιχείο;
4. Ποια είναι η αντίδραση των αιχμαλώτων της ομάδας του αφηγητή όταν συναντούν άλλους αιχμαλώτους; Πώς ερμηνεύεται;
5. *«Όπως προχωρούσαμε, ακούσαμε κοντά μας κροτοχαρχάλεμα. Τρομάξαμε· σμίξαμε κοντά-κοντά τα κορμιά μας και βλέπαμε...»*⁴: Πώς επιδρά στην ψυχική διάθεση των ηρώων η προσέγγισή τους;
6. *«Πολλοί πέσανε ψάθα από πείνα και δίψα. Οι συνοδοί μας είπανε να βγει από μας αγγαρεία, να τους πετάξουμε. Κι εμείς μαλώναμε ποιος θα πρωτοβγει γιατί θα 'πινε νερό»*⁵: Πώς επιδρούν στη διάθεση και τη συμπεριφορά των αιχμαλώτων οι ταλαιπωρίες τις οποίες υφίστανται;
7. Να σχολιάσετε τις αντιδράσεις του τούρκικου όχλου τη στιγμή κατά την οποία εμφανίζονται οι αιχμάλωτοι.
8. Πώς θα δικαιολογούσατε το ξέσπασμα του Αρμένι λίγο πριν οδηγηθεί στο θάνατο;
9. *«Άμα μερώσαμε λίγο την πείνα μας, σταθήκαμε και βλέπαμε την πολιτεία. Αντίκρυ μας περνούσε το τραίνο...»*⁶: Τι σκέψεις κάνουν οι δραπέτες όταν από μακριά παρακολουθούν τη ζωή να κυλάει με ζωηρούς και ευχάριστους ρυθμούς;
10. Πώς αντιδρά συναισθηματικά ο ήρωας στις δυσκολίες που αντιμετωπίζει στην πορεία του προς την ελευθερία;

---

⁴ σ. 197.

⁵ σ. 192.

⁶ σ. 199.

Β΄ Διδακτική Ενότητα

(«Τέλος φτάσαμε ... Πάντα άκουγα την καρδιά μου, το συνήθιζα»)

2.1. Δομή του κειμένου, επαλήθευση ή διάψευση μιας κρίσης με βάση το κείμενο, εκφραστικά μέσα και τρόποι του κειμένου (υφολογική διερεύνηση, αφηγηματικές λειτουργίες, επιλογές του δημιουργού σε διάφορα επίπεδα γλωσσικής ανάλυσης):

1. Ποια στοιχεία του λαϊκού παραμυθιού μπορεί κανείς να ανιχνεύσει σ' αυτήν την ενότητα;
2. Οι ήρωες προσέχουν λεπτομέρειες της φύσης και εκτιμούν ασήμαντα πράγματα, όπως οι αράχνες. Πού οφείλεται αυτή η στάση τους;
3. Ποιες αφηγηματικές τεχνικές⁷ προσδίδουν έντονη δραματικότητα στην πλοκή;
4. Να εντοπίσετε τα βασικά γνωρίσματα που προσδίδουν αμεσότητα και παραστατικότητα στην αφήγηση.
5. Ποια ανάγκη οδηγεί τους δύο δραπέτες να συζητήσουν μέσα στο σκοτάδι πριν από τον οριστικό χωρισμό τους;
6. Σε ποια σημεία του κειμένου υπάρχουν ζωντανές εικόνες και πώς λειτουργούν αυτές στο αφήγημα;

2.2. Σχολιασμός ή σύντομη ανάπτυξη χωρίων του κειμένου:

1. «Στο δρόμο μας απαντήσαμε ένα ζωκλήσι ... και σανίδα»⁸: Να σχολιάσετε την ψυχική διάθεση των ηρώων.
2. Πού οφείλεται η αίσθηση των ηρώων ότι τα πράγματα στο χωριό δεν έχουν σε τίποτε αλλάξει;
3. Ποια πραγματικότητα αντικρίζουν οι δυο δραπέτες όταν φτάνουν τελικά στο χωριό τους και πώς αντιδρούν στα καινούρια δεδομένα που παρουσιάζονται;
4. Σε ποιες λύσεις καταφεύγουν οι δύο ήρωες για να επιβιώσουν;
5. Είναι καλός οδηγός για τον ήρωα η επιταγή της καρδιάς του; Πιστεύετε ότι η λογική θα αποτελούσε ασφαλέστερο αλλά και αποτελεσματικότερο μέσο για την αντιμετώπιση των δυσχερών καταστάσεων;

---

⁷ Βλ. «Αφηγηματικοί Τρόποι», *Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας Α΄ Λυκείου*, σ. 262.

⁸ σ. 202.

6. Να σχολιάσετε την επιμονή και την αποφασιστικότητα του συντρόφου του αφηγητή να αλλάζουν κρυψώνα και να τη συνδέσετε με την όλη παρουσία του στην ενότητα.
7. «Όχι, μου λέγει, εγώ δεν παραδίνομαι ... στη σπηλιά θα πεθάνω»⁹: Γιατί προτιμά ο ήρωας, κατά τη γνώμη σας, να πεθάνει στη σπηλιά από πείνα παρά «από τούρκικα χέρια»;

Γ΄ Διδακτική Ενότητα

(«Και βάδισα ελεύθερα ... Καλά του λέω.

Πρώτα να φέρω την αδερφή μου και βλέπουμε»)

- 2.1. *Δομή του κειμένου, επαλήθευση ή διάψευση μιας κρίσης με βάση το κείμενο, εκφραστικά μέσα και τρόποι του κειμένου (υφολογική διερεύνηση, αφηγηματικές λειτουργίες, επιλογές του δημιουργού σε διάφορα επίπεδα γλωσσικής ανάλυσης):*
  1. Η απάτη λειτουργεί λυτρωτικά για τον ήρωα. Πώς προκύπτει αυτή η διαπίστωση από το κείμενο;
  2. Ποια είναι η λειτουργία των στερεότυπων διαλόγων στο κείμενο; Υπάρχει κάποια σχέση ανάμεσα σ' ένα τέτοιο διάλογο και το λαϊκό παραμύθι;
  3. Ποια νομίζετε ότι είναι τα συναισθήματα του αφηγητή καθώς παρακολουθεί τους Τούρκους να διασκεδάζουν;
  4. Σε ποια σημεία του κειμένου κορυφώνεται η αγωνία του αφηγητή και πώς επιδρά αυτή στον αναγνώστη;
  5. Ποια είναι η λειτουργία των τούρκικων λέξεων στο κείμενο; Για ποιο λόγο τις χρησιμοποιεί ο συγγραφέας;
  6. Να συνδέσετε το χρόνο με το χώρο στον οποίο συμβαίνουν τα γεγονότα της αφήγησης και να ακολουθήσετε τον ήρωα στο οδοιπορικό του.
  7. Με ποιες τεχνικές πετυχαίνει ο συγγραφέας να περιορίσει τον πραγματικό χρόνο¹⁰;
  8. Ο ήρωας αφηγείται τα πιο ουσιαστικά γεγονότα. Ποια είναι η αξία αυτής της αφηγηματικής οικονομίας στο κείμενο;

---

⁹ σ. 205.

¹⁰ Για τις τεχνικές βλ. Έκφραση - Έκθεση Α΄ Λυκείου, σσ. 284-285.

2.2. Σχολιασμός ή σύντομη ανάπτυξη χωρίων του κειμένου:

1. Πώς χαρακτηρίζετε τα πρόσωπα που συναντά διαδοχικά ο ήρωάς μας στην πορεία του προς τα Θείρα;
2. «Εδώ είχε Ρωμιούς ... Εκείνων τη σειρά έχεις»¹¹: Τι ομολογεί εδώ ο Τούρκος; Να αναπτύξετε την άποψή σας.
3. Να χαρακτηρίσετε τη στάση του αφεντικού απέναντι στον ήρωα.
4. Πώς αντιδρά ο αφηγητής όταν πληροφορείται το θάνατο του συντρόφου του;
5. Πώς επιδρά στη διάθεση του αφηγητή η αλλαγή της ταυτότητάς του και πώς συμβάλλει αυτή στην εξέλιξη της περιπέτειάς του;
6. Με ποιο τρόπο πετυχαίνει ο αφηγητής να επιβάλει την καινούρια του ταυτότητα;
7. Πώς διαγράφονται στο κείμενο οι συνθήκες ζωής των Τούρκων και οι μουσουλμανικές θρησκευτικές συνήθειες;
8. Στο σπίτι του αφεντικού, η γυναίκα, στην αρχή της ενότητας, είναι απύσχα. Τι συμπεραίνετε για τη θέση της γυναίκας στη μουσουλμανική κοινωνία;

Δ΄ Διδακτική Ενότητα

(«Πλησίαζε ο Αύγουστος ... κι εκείνος έγραψε: Νικόλας Κοζάκογλου»)

2.1. Δομή του κειμένου, επαλήθευση ή διάψευση μιας κρίσης με βάση το κείμενο, εκφραστικά μέσα και τρόποι του κειμένου (υφολογική διερεύνηση, αφηγηματικές λειτουργίες, επιλογές του δημιουργού σε διάφορα επίπεδα γλωσσικής ανάλυσης):

1. Με ποιο τρόπο γίνεται η «αναγνώριση», η επιστροφή δηλαδή του ήρωα στον πραγματικό του εαυτό;
2. Οι πρόσφυγες, στο πλοίο, βλέπουν στο πρόσωπο του ήρωα την ελπίδα και προσδοκούν να έχουν μια ανάλογη με εκείνον τύχη και οι δικούς τους άνθρωποι. Πιστεύετε ότι είναι υπερβολικές οι προσδοκίες τους; Συμμερίζετε την ταραχή και την αγωνία τους να «μάθουν για τους δικούς τους», και για ποιο λόγο;
3. Ποιες είναι οι ψυχικές διακυμάνσεις του αφηγητή μέχρι τη στιγμή που ανεβαίνει στο πλοίο για την Πόλη;

---

¹¹ σ. 218.

4. «Σαν τελείωσε να μου διηγείται, του είπα: Βάλε την υπογραφή σου. Κι εκείνος έγραψε: Νικόλας Κοζάκογλου»¹²: Τι δηλώνει η προτροπή του συγγραφέα προς τον αφηγητή να υπογράψει το κείμενο;
5. Σε ποια σημεία της ενότητας παρατηρείται δραματική ένταση και κορύφωση;
6. Πώς οδηγείται ο αναγνώστης από την αγωνία στην κάθαρση;
7. Η λύτρωση του ήρωα από τον κίνδυνο και τις ταλαιπωρίες καθώς και η συνάντησή του με τους δικούς του στη Χίο, αποδίδονται με εξαιρετική λιτότητα, χωρίς ίχνος συναισθηματισμού. Τι πετυχαίνει μ' αυτόν τον τρόπο γραφής ο συγγραφέας;

2.2. Σχολιασμός ή σύντομη ανάπτυξη χωρίων του κειμένου:

1. Να σχολιάσετε τον τρόπο με τον οποίο συναλλάσσονταν οι Τούρκοι, όπως αυτός διαφαίνεται στην αρχή της ενότητας.
2. «Έλληνας είμαι ... θα πνιγώ»¹³: Να κρίνετε την επιμονή του ήρωα και να τη συνδέσετε με την αποφασιστικότητα και τη θέλησή του να επιβιώσει.
3. Στο κείμενο υπάρχει μια σταδιακή συναισθηματική προσέγγιση ανάμεσα στον αφηγητή και τους Τούρκους. Πώς διαμορφώθηκε αυτή και για ποιους λόγους η οικειότητα δεν υπήρξε ικανό κίνητρο για τον ήρωα ώστε να παραμείνει στη Μικρά Ασία και να αποφύγει πιθανούς κινδύνους;
4. Να σχολιάσετε τον τρόπο με τον οποίο ο ήρωας προετοιμάζει το αφεντικό του για τη φυγή του.
5. Όταν ο ήρωας αποχαιρέτησε το αφεντικό του, «γύρισε την πλάτη, να μη βλέπει πίσω». Το ίδιο έκανε κι όταν ανέβηκε στο πλοίο. Ποιο ψυχικό κίνητρο τον ώθησε να κρατήσει αυτή τη στάση;
6. Τι δηλώνουν οι συνεχείς ερωτήσεις του ήρωα σχετικά με το διαβατήριό του και την αναχώρηση του πλοίου;

---

¹² σ. 237.

¹³ σ. 235.

3. ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΑΙΔΙΑΚΤΟΥ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Α. Δούκας: «Κιζικλάρ»¹⁴

«Ξάφνου, μέσα από μια λόχμη βάτων κι αγριοφουντουκιών, μια βαθιά, καθαρή φωνή φωνάζει τ' όνομά του. Την γνώρισε αμέσως τη φωνή. Κι ύστερα η ίδια φωνή ζακολούθησε:

- Θυμάσαι τον τριπλό όρκο μας, ή τον ξέχασες πια; και σύγχρονα ένας νέος ψηλός, ξεσκούφωτος ξανθομάλλης, σπρώχνοντας με τα δυο του χέρια τις φουντουκίες και τους βάτους, βγήκε μέσ' από τη λόχμη, άοπλος.
- Σουλειϊμάν, ξεφωνίζει χαμηλόφωνα ο Αλέκος, μου 'στησες παγάνα; Πού είναι οι σύντροφοί σου;
- Δεν έχω συντρόφους μαζί μου. Ήρθα μονάχος, σχίζοντας την καρδιά του βουνού για να σε βρω.
- Λιποτάχτησες; και τον κοιτά κατάματα.
- Όχι, έχω εικοσαήμερη άδεια.
- Πώς ήξερες πως ήμουνα εδώ;
- Ξέραμε πως η μεραρχία σας ήταν αντίκρυ μας. Έμαθα και το σύνταγμα σου και το λόγο σου.
- Πώς το 'μαθες; Από κατασκόπους δικούς σας;
- Δεν μπορώ να σου πω σήμερα. Όπως και να 'ναι, δεν το 'μαθα από κατασκόπους. Ίσως να σου τα πω όλα μια μέρα, αν βγούμε κι οι δυο ζωντανοί από τούτη την κόλαση.

Σιγά-σιγά ήρθαν κοντά ο ένας στον άλλον. Δεν ήταν πια τα χαρούμενα παιδιά που σκαρφάλωναν στα βράχια του Πίνδασου ή κολυμπούσα στα «Βορεινά». Στάθηκαν για πολλή ώρα αμίλητοι, κοιτώντας ο ένας τον άλλον κατάματα. Το παιδί του Πίνδασου άπλωσε στο τέλος το χέρι του παιδικού του φίλου...»

Να αναζητήσετε στιγμές ανθρωπιάς στην *Ιστορία ενός αιχμαλώτου* και το «Κιζικλάρ», οι οποίες παραμένουν ζωντανές μέσα στη δίνη του πολέμου, και ενώνουν, έστω για λίγο, τα αντίπαλα μέρη.

---

¹⁴ Το απόσπασμα από το βιβλίο του Α. Δούκα *Στην πάλη, στα νειάτα*, Μεμβούρνη 1953, δημοσιεύτηκε στο περιοδικό *Ανακύκληση*, Μάιος - Ιούνιος 1988, Αθήνα, στο πλαίσιο του αφιερώματος «Σελίδες αντιπολεμικής λογοτεχνίας».

Γ. Μπεράτης: *Το πλατύ ποτάμι*¹⁵

«Ήδη περπατούσαμε, σκαρφαλώναμε συνεχώς αυτούς τους φοβερούς ανήφορους της Αλβανίας τρισήμιση ώρες - κι ακόμη δεν βλέπαμε μπροστά μας τίποτε, ούτε μια καλυβούλα, ούτε ένα φως, ούτε ένα ζωντανό πλάσμα. Αρχίσαμε σοβαρά ν' αναρωτιόμαστε μήπως είχαμε παραπλανηθεί, μήπως βρισκόμαστε στη νεκρή ζώνη που χωρίζει τους δύο στρατούς, μήπως με κάθε βήμα μας, αντί για το Ροντέν, πλησιάζουμε στις γραμμές του εχθρού.

Για μια στιγμή είχαμε ελπίσει. Εκεί στο βάθος-βάθος είχαμε διακρίνει κάποιο μικρό φωτάκι. Όσο κατεβαίναμε ακούγαμε κάτι νερά που τρέχανε. Σε μια στροφή διακρίναμε ένα μικρό ποταμάκι και χωμένη σχεδόν μέσα στην κοίτη του αντικρίσαμε τη στέγη μιας καλύβας. Από δω και πέρα το έδαφος άρχισε να 'ναι λασπιάρικο, γλιστερό. Κατεβαίναμε και κρατιόμαστε γερά στα γύρω χαμόδεντρα. Ακούσαμε κάτι χλιμιντρίσματα, κάτω από κάτι δέντρα είδαμε μια φωτιά να καίει κι ακούσαμε ανθρώπινες ομιλίες. Κάποια φωνή φώναζε απότομα «Τις ει;» - Δόξα το Θεό! Έλληνες ήτανε! Απαντήσαμε και πλησιάσαμε προς τη φωτιά και το σπίτι...»

Να αναζητήσετε κάποιες αναλογίες ανάμεσα στο οδοιπορικό των στρατιωτών στα βουνά της Αλβανίας και εκείνο του αφηγητή στη Μικρά Ασία.

4. ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

1. Να περιγράψετε την προσωπικότητα του αφηγητή.
2. Από ποια σημεία του κειμένου συμπεραίνουμε ότι ο αφηγητής δεν καταφεύγει σε υπερβολές και δεν προσπαθεί να παρουσιάσει τον εαυτό του ως ήρωα;
3. Να καταγράψετε τα τοπωνύμια της Μικράς Ασίας και να εντοπίσετε τις τουρκικές λέξεις που χρησιμοποιούμε ακόμα και σήμερα στη γλώσσα μας.
4. «Όποιος είναι άξιος και προκομμένος, του λέει, περνά καλά»¹⁶: Να συνθέσετε ένα σύντομο δοκίμιο που να επιβεβαιώνει ή και να αναιρεί την άποψη αυτή.
5. «Οι μέρες περνούσαν γρήγορα, η μια πίσ' απ' την άλλη και γέμιζα από φόβο που έφτανε η σαρακοστή»¹⁷: Πώς αντιλαμβάνεστε την αίσθηση του αφηγητή ότι ο χρόνος, στη δεδομένη στιγμή, περνά γρήγορα;

¹⁵ Μπεράτης, Γ., *Το πλατύ ποτάμι*, εκδ. Ερμής, Αθήνα 1992, σσ. 151-152.

¹⁶ σ. 218.

6. Ποιες πληροφορίες μπορείτε να αντλήσετε από το κείμενο για τις θρησκευτικές συνήθειες των μουσουλμάνων καθώς και για τις εργασίες του αγροτικού πληθυσμού στη Μικρά Ασία;
7. Ποια αντίληψη για τη ζωή είχαν οι άνθρωποι της Ανατολής; Να τη συγκρίνετε με το δυτικό τρόπο σκέψης¹⁸.
8. Να αφηγηθείτε σύντομα την περιπέτεια του αιχμαλώτου σε τρίτο πρόσωπο προσδίδοντας δραματικότητα στο τέλος της αφήγησης.

5. ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΣΥΝΘΕΤΙΚΩΝ - ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

1. Η *Ιστορία ενός αιχμαλώτου* θεωρείται ως ένα βασικό και πρωτοπόρο έργο της αντιπολεμικής μας λογοτεχνίας. Σε ποια στοιχεία μπορούμε να στηρίξουμε την άποψη αυτή¹⁹;

---

¹⁷ σ. 219.

¹⁸ Να λάβετε υπόψη σας τα ακόλουθα: α) «Μη στεναχωριέσαι. Όπως σου είπα, θα ξαναέρθω, μονάχα να θέλει Εκείνος, και του 'δειξα το Θεό», σ. 227. β) «Το 'θελε ο Θεός», σ. 234.

¹⁹ Βλ. εισαγωγή σχολικού εγχειριδίου, σσ. 183-185. Επίσης μπορείτε να αξιοποιήσετε τα αποσπάσματα από τα έργα: *Η ζωή εν τάφω* του Σ. Μυριβήλη, *Το Νούμερο 31328* του Η. Βενέζη, *Απρίλης* του Α. Τερζάκη, *Το πλατύ ποτάμι* του Γ. Μπεράτη στα Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας της Α' τάξης Ενιαίου Λυκείου (σσ. 265, 278, 286 και 376).

6. ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

Κριτήριο για ωριαία γραπτή δοκιμασία

(45 λεπτά)

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ:.....

ΤΑΞΗ..... ΤΜΗΜΑ.....

ΜΑΘΗΜΑ: Νεοελληνική Λογοτεχνία Κατευθύνσεων Γ΄ Λυκείου

Στρατής Δούκας: Ιστορία ενός αιχμαλώτου

(Ενότητα Γ΄)

ΗΜΕΡ/ΝΙΑ:.....

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ:

1. Ποια γνωρίσματα προσδίδουν στη γλώσσα του κειμένου αμεσότητα και ζωντάνια;

.....
.....

Μονάδες 5

2. Ποια είναι η λειτουργία του διαλόγου στην ενότητα;

.....
.....

Μονάδες 5

3. Ποιες αφηγηματικές τεχνικές προσδίδουν δραματικότητα στο κείμενο;

.....
.....

Μονάδες 5

4. Πώς παρουσιάζει τους Τούρκους ο αφηγητής;

.....
.....

Μονάδες 5